

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. června 2023 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ludmily Hyské a Marie Zelenkové

takto:

Obžalovaný

J. B. [redacted], narozený [redacted] v Praze 4, řidič u společnosti [redacted] s.r.o., bytem trvale bytem [redacted], okres Kladno,

je vinen, že

- 1) od blíže nezjištěné době v roce 2016 do května roku 2021 na adrese [redacted] v Kladně, v místě svého bydliště, kde žil ve společné domácnosti s nezletilou poškozenou B. K. [redacted], nar. [redacted], a její matkou jako svou družkou, zasílal nezletilé poškozené textové zprávy obsahující emotikony znázorňující srdce, rty, polibky, líbání a ve zprávách jí psal, že jí miluje, že doufá, že se mu bude o ní zdát, že jí připraví koupel jako pro bohyni, že na ni musí neustále myslet, se mu má přestat bránit, žádal ji, ať to s ním zkusí, oslovoval ji miláčku, lásko, sluníčko, vyčítal jí, že mu nedovolí se jí dotknout, zatímco nezletilá poškozená jej opakovaně oslovovala „tati“ a odpovídala mu, že ona ho má ráda jako tátu, a dále od listopadu roku 2018 nezletilou poškozenou chodil i uspávat, u čehož ji hladil na holých hýždích, vnitřní straně stehen a snažil se jí líbat se zapojením jazyka,

tedy

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

- 2) v blíže nezjištěné době od srpna 2018 do září 2018 na adrese [REDACTED] v Kladně, v místě svého bydliště, kde žil ve společné domácnosti s nezletilou poškozenou B [REDACTED] K [REDACTED], nar. [REDACTED], a její matkou jako svou družkou, v obývacím pokoji, ve dvou případech vložil svůj ztopořený penis do úst nezletilé poškozené, když spala, přičemž svého jednání zanechal ve chvíli, kdy se nezletilá poškozená probudila a otočila se k němu zády, přičemž takto jednal, přestože si byl vědom toho, že je nezletilá B [REDACTED] mladší 18 let,

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, takový čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti,

čímž spáchal

pod bodem 1) přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), d), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku,

pod bodem 2) zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1 alinea 2, odstavec 2 písmeno a), b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **36 (třiceti šest) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **42 (čtyřiceti dvou) měsíců**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené B [REDACTED] K [REDACTED], narozené [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED] náhradu nemajetkové újmy, a to bolestné ve výši 29 504 Kč, a za ztížení společenského uplatnění v částce 299 734 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný J [REDACTED] B [REDACTED] v přípravném řízení využil svého práva nevypovídat. V hlavním líčení prohlásil vinu ve smyslu ustanovení § 206c trestního řádu a soud po souhlasném stanovisku státní zástupkyně a zmocněnce poškozeného jeho prohlášení viny přijal. Mohl tak učinit i proto, že takový postup považoval za vhodný s ohledem na okolnosti případu, a zejména proto, že toto prohlášení je v souladu se zjištěným skutkovým stavem, jak byl dokumentován v přípravném řízení, přičemž nebylo zjištěno, že by v předchozím řízení došlo k závažnému porušení práv obžalovaného.
2. Soud se také ztotožnil s právní kvalifikací jednání obžalovaného uvedenou v obžalobě, když shodně jako státní zástupkyně dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním pod bodem 1) naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, neboť dceři své družky, na jejíž výchově se podílel od jejího útlého dětství a která jej považovala za nevlastního otce, zasílal zprávy, kterými jí vyznával lásku, posílal jí milostné emotikony, sděloval jí, jak po ní touží, apod. a kterou v rozhodném období při uspávání hladil na holém těle, konkrétně na hýždích a vnitřní straně stehen, přičemž tohoto jednání se dopouštěl vůči osobě nezletilé, jejíž věk mu byl znám, a to po delší dobu zhruba pěti let. Pod bodem 2) pak obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

- 2 písm. a), b) trestního zákoníku, kdy ve dvou případech využil toho, že poškozená, která v té době nedovršila osmnácti let, spala, a do pootevřených úst jí strkal svůj ztopořený penis.
3. Vzhledem k soudem přijatému prohlášení viny obžalovaného pak soud neprováděl dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, tedy důkazy prokazující, že se oba skutky staly, že je spáchal obžalovaný a že je v jeho jednání spatřovat spáchání trestných činů výše popsanych, a provedl je toliko v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o druhu a výměře trestu a pro rozhodnutí o nároku poškozené.
4. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, které jsou určovány zejména významem chráněných zájmů, které byly činy obžalovaného dotčeny, tedy jednak zájmu na řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadami morálky občanské společnosti tak, aby byl zaručen jejich řádný rozumový, mravní a citový vývoj, jednak zájmu společnosti na ochraně práva člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Povaha a závažnost trestných činů je určována také způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán. Určovány jsou také osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení také soud přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
5. V daném případě soud jako k výrazné polehčující okolnosti přihlédl k prohlášení viny, které obžalovaný učinil v hlavním líčení, čímž výrazně přispěl ke zjednodušení a urychlení řízení před soudem. Ve prospěch obžalovaného také hovoří jeho dosavadní bezúhonnost, když dosud nebyl projednáván pro přestupek a také před soudem stojí poprvé. Na straně druhé nelze pominout, že se obžalovaný trestné činnosti, zejména prvního ze skutků, dopouštěl po velmi dlouhou dobu, vůči nezletilé poškozené, která byla do jisté míry na obžalovaného odkázána, neboť se jako partner její matky podílel na její výchově, poškozená ho vnímala jako svého otce a tak jej i v doložené komunikaci oslovovala, pokládala ho jako rodiče za jistou oporu a vkládala v něj důvěru, kterou ovšem obžalovaný tímto svým jednáním hrubě zklamal. Soud také zohlednil následky, které jednání obžalovaného zanechalo na zdraví, především na psychice poškozené, přičemž z vyjádření soudem slyšeného znalce vyplývá, že si tyto následky poškozená ponese po celý život. Pominout nelze ani skutečnost, že obžalovaný naplnil znaky skutkových podstat dvou úmyslných trestných činů, jednoho z nich v podobě zvlášť závažného zločinu. V neposlední řadě soud zohlednil, že poškozená se již osamostatnila, že žije v jiném prostředí, a vymanila se tak z přímého vlivu obžalovaného. Soud také přihlédl k době, která od spáchání obou skutků uplynula.
6. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, žije mnoho let v družském poměru s matkou poškozené. Obžalovaný je vyučen mechanikem seřizovačem, nyní pracuje jako řidič u autodopravy [REDAKCE] v [REDAKCE], kde dosahuje čistého měsíčního výdělku ve výši 18 500 Kč. Je vlastníkem rodinného domu a osobního vozidla. Jak bylo již výše zmíněno, dosud nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupek.
7. Když tedy soud přihlédl ke všem shora rozvedeným skutečnostem a ke všem okolnostem případu, dospěl k závěru, že pro dosažení nápravy obžalovaného postačí uložení výchovného trestu, tedy trestu nespojeného s bezprostředním omezením jeho osobní svobody. Trest byl ukládán podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako úhrnný, neboť je ukládán za dva trestné činy, přičemž byl vyměřen v trestní sazbě přísnějšího z nich. Tím je zločin podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody na dvě léta až deset let. V daném případě má soud za to, že odpovídajícím trestem je trest vyměřený při spodní hranici této trestní sazby, tj. v trvání 36 měsíců. Jeho výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 42 měsíců, tedy již v horní polovině zákonného rozpětí stanoveného v § 82 odst. 1

trestního zákoníku, když trest odnětí svobody lze podmíněně odložit na zkušební dobu jednoho roku až pěti let, nikoli však na dobu kratší, než je délka podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Při stanovení délky zkušební doby tedy soud přihlédl k délce ukládaného trestu odnětí svobody na straně jedné, a na straně druhé k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného. Během této zkušební doby, která počíná právní mocí tohoto rozhodnutí, musí obžalovaný žít nadále řádným životem, aby soud po jejím skončení mohl rozhodnout, že se osvědčil, v opačném případě, spáchá-li obžalovaný ve zkušební době trestný čin nebo přestupek, může soud rozhodnout, že uložený trest odnětí svobody vykoná.

8. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená B. K. s nárokem na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy, a sice bolestného ve výši 29 504 Kč, a za ztížení společenského uplatnění v částce 299 734 Kč. O důvodnosti jejího nároku není žádných pochyb, opatřené důkazy svědčí pro to, že poškozené vznikla újma a že jí vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Pokud jde o výši obou nároků, soud především vycházel ze znaleckého posudku a z výsledku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví. Pokud jde o bolestné, to představuje psychickou bolest, kterou poškozená vlivem jednání obžalovaného utrpěla. Znalec ji stanovil analogově na 100 bodů, což odpovídá požadované částce 29 504 Kč. Při stanovení ztížení společenského uplatnění, znalec po vyšetření poškozené přihlédl k postižení poškozené v jednotlivých oblastech života, když u ní byla zjištěna porucha adaptace, subdepresivní forie, emoční nestabilita a snížená frustrační tolerance. Znalec rovněž zohlednil, že na zjištěném psychickém stavu poškozené se podílelo nejen chování obžalovaného, pro které stojí před soudem, ale také nefunkční rodina, v níž poškozená vyrůstala, a to jednak alkoholismus její matky, i vědomí toho, že ani v případě, kdy se jí svěří, matka nebude situaci řešit. Proto provedl korekci zjištěného postižení v jednotlivých oblastech o jednu polovinu. Ke stanovení ztížení společenského uplatnění mohlo dojít i proto, že od činu uplynula doba delší než jednoho roku a stav poškozené se do jisté míry stabilizoval, byť obtíže psychického charakteru u ní nadále přetrvávají. Obtíže u poškozené nastaly v oblasti učení se a aplikace znalostí pro opakování, při myšlení, řešení problémů a rozhodování, v oblasti všeobecných úkolů a požadavků při zvládání obtíží a jiných psychických nároků, v oblasti života v domácnosti při pomoci druhým. Pokud jde o oblast mezilidského jednání a vztahů, krom subdepresivní forie, emoční nestability a snížené frustrační tolerance přetrvává nedůvěra k mužům a narušení intimních vztahů, když i nadále nepříjemně vnímá doteky do své současné partnerky. V důsledku jednání obžalovaného byla u poškozené zjištěna porucha adaptace, čímž došlo k postižení tělesných funkcí – globálních psychosociálních funkcí, temperamentu a funkce osobnosti, funkce energie a puze, funkce spánku, emocionálních funkcí, funkce myšlení, dotekových funkcí, funkce udržení hmotnosti a v neposlední řadě i sexuální funkce. Poškozená je akcentovanou osobností, emočně labilní, senzitivní. V zátěži u ní došlo k depresivní reaktivitě, jakýkoli stres tedy snáší hůř. Poruchy přizpůsobení trvají individuálně, mohou trvat i měsíce, roky. Stav poškozené je relativně ustálen, obtíže jsou nadále přítomny, avšak nevymizely. Poškozená přes to byla schopna dostudovat, v době vyšetření si hledala práci, a to i díky působení partnerky poškozené. S ohledem na tyto skutečnosti má soud za to, že poškozená má nárok na ztížení společenského uplatnění, které představuje do budoucna omezené možnosti seberealizace poškozené zejména ve sféře rodinného a intimního života, kde se projevují určité trvalé následky, které mají negativní vliv na další život poškozené. Tyto trvalé následky mají v případě poškozené podobu psychickou, subdepresivní forii, emoční nestabilitu, sníženou frustrační toleranci. Soud při stanovení této nemateriální újmy vycházel z výpočtu stanoveného znaleckým posudkem, tj. 299 734 Kč, když ani s ohledem na dobu páchání protiprávního jednání či s ohledem na věk poškozené nepřistoupil k žádné korekci takto zjištěné částky.

9. Proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost, aby poškozené nahradil nemateriální újmu v požadované výši, a sice bolestné ve výši 29 504 Kč a za ztížení společenského uplatnění částku 299 734 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat oprávněným prostředkem.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Odvolání nemohou účinně podat ti, kdož se jej výslovně vzdali.

Kladno 13. června 2023

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu

□